

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 148. — STEV. 148.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 26, 1934. — TOREK, 26. JUNIJA 1934.

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

ROOSEVELTOVI ZASTOPNIKI POSREDUJEJO V STAVKI

INDUSTRIJCI NE SPREJMEJO ZAHTEV JEKLARSKIH DELAVEV

Delavski podtajnik je odšel v Californijo. — Stavka še vedno preti v jeklarski industriji. — Stavke so v teku, ali pa prete po celi deželi.

WASHINGTON, D. C., 25. junija. — Delavske razmere prihodnjega tedna bodo zahtevale od predsednika Roosevelta, da se bo poslužil pravic, ki mu jih daje nova Wagnerjeva postava, da poravnava velike spore pristaniških delavcev na zahodu in jeklarskih delavcev.

Ta dva spora sta zelo velike važnosti, ker ogrožata program za izboljšanje gospodarskega položaja dežele.

Da posreduje v stavki pristaniških delavcev, je delavski podtajnik McGrady z aeroplano odpotoval v San Francisco, ker je predsednik Roosevelt naročil delavskemu departmantu, da takoj prične posredovati v stavki pristaniških delavcev, da se prepreči prelivanje krvi.

Senator Steiner iz Oregon je rekel, da povzroča stavka pristaniških delavcev ob Pacifiku ameriški trgovini na miljone škode in je naprosil predsednika Roosevelta, da se posluži nove delavske postave. Vlada se tud boji, da se bo stavka razširila tudi na atlantsko obal.

Jeklarski baroni se ne zmenijo za štiri točke programa, katerega so jeklarski delavci postavili na svoji konferenci v Pittsburghu in so zagrozili, da razglasijo 30. junija stavko, ako gospodarji ne sprejmejo njihovih zahtev.

McGrady ne nese s seboj samo novih predlogov predsednika Roosevelta za poravnavo pristaniške stavke, temveč tudi nov pravilnik za pomorsko trgovino.

Ta pravilnik je general Hugh Johnson predložil predsedniku Rooseveltu, ki pa mu ga je vrnil s priporočili, da popravi nekatere določbe glede delavskih razmer.

Veletrgovci so preplavili vlado s prošnjami in priporočili. Mnogi se pritožujejo, da izvoz blaga neglo pada, posebno, kar se tiče poljskih pridelkov, in da morajo žage zapirati, ker ne morejo izpečati svojega blaga.

Posvetovanja med generalom Johnsonom in jeklarskimi baroni so prinesla upanje, da bodo operatori ugodno odgovorili na delavske zahteve za nepristranski odbor, ki bo rešil vsa vprašanja glede delavske organizacije in kolektivnega poganjanja.

Predsednika Roosevelta čaka mnogo civilnih in političnih problemov, ki se tičejo cele dežele, da jih reši, ko se vrne v tork v Washington.

Ako se hoče predsednik, kot je odločil, v soboto odpeljati na Havajsko otoče, mora izvršiti to velikansko delo v petih dneh, za kar je navadno treba več tednov.

Stavke so v teku ali pa prete po vseh Združenih državah.

Predsednik mora postaviti več komisij, ki bodo delale v njegovi odsotnosti.

Poleg tega pa se je na njegovi pisalni mizi nabralo mnogo listin, ki vsebujejo zelo važne zadeve in ki jih mora rešiti, predno odide na potovanje.

Najvažnejše predsednkovo delo pa je, da imenuje odbor, katerega določa nova Wagnerjeva delavska postava in česar naloga je, da prepreči pretečo stavko v jeklarski industriji, ki je največja na svetu.

PUTNAM, Conn., 25. junija. — Connecticut Textile Council je sklenil, da razglasí 5. julija generalno stavko v tovarnah za žido in bombaž.

Textile Council je naročil, svojemu tajniku, da naprosi tajnika Connecticut Federation of Labor J. Egana, da sporoči vsem članom organizacije, da podpirajo to stavko.

Generalna stavka v volneni industriji po vseh Združenih državah je napovedana na dan 2. julija.

Tragedija srbske kraljice Natalije

FRANCIJA HOČE VEČJO MORNARICO

Imeti hoče mornarico, kot ste italijanska in nemška skupaj. — Japonska stavi zahteve za mornariško konferenco.

London, Anglija, 25. junija. — Francija bo nasprotovala enakosti v vojni mornarici z Italijo in bo se zahtevala tonzo, ki bo enaka skupni mornariški sili Italije in Nemčije.

Poleg tega bo Francija tudi nasprotovala vsaki premembri versilski pogodbam glede vojnje mornarice, vsled česar bi mogla Nemčija povrnati svojo mornariško silo. V tem bo dobila podporo Anglije.

Francija bo pomnožila svojo mornarico z bojnimi ladjami po 35.000 ton, ako Italija ne odstopi od svojega načrta, da zgradi dve enako veliki ladji.

Anglija je pri italijanski vladi že vložila svoj protest proti takim ladjam.

Italija se ne bo vklonila angleški in francoski zahtevi, vendar će sar bodo nastale move težkoće na mornariški konferenci prihodnjega leta.

Odgovor Italije na zahtevo Francije, da ima mornarico, ki bo enaka skupni mornarici Italije in Nemčije, bo, ako Francija smatra Italijo za zaveze Nemičije, teden bo Italija primorana misliti, da sta sovjetska Rusija in Turčija zaveznice Francije. Vsled tega bo Italija zahtevala, da mora biti njena mornarica tako močna, kot ruska in turška v Črnom morju.

Tokio, Japonska, 25. junija. — Konferenca, na kateri so bila zastopana ministrica armade, mornarice in za zunamje zadave, je izdelala načrt za japonsko politiko na mornariški konferenci leta 1935. Ta načrt bo še predložen v potrilo ministarskemu svetu.

Četudi podrobnosti tega načrta niso bili objavljeni, vendar je dovoljno, da bo Japonska na mornariški konferenci zahtevala naslednje:

1. Povisanje tonaze v glavnih in pomočnih ladjah.

2. Pravica vseki države, da zgradi ladje, ki so potrebne za posamezno deželo.

3. Nadaljnji obstoj status quo glede utrdil na otokih, ki so pod pokroviteljstvom Japonske in kakor je določeno v 19. členu washingtonske pogodbe.

4. Japonska bo nasprotovala udeležbi Rusije, Nemčije in Kitajske na mornariški konferenci leta 1935, če da bi te države razbile konferenco.

STAVKA PRETI OB JEZERIH

Buffalo, N. J., 25. junija. — Uslužbenec na vlačilnih ladjah na Velikih jezerih so zavrgli predlog predsednika družbe vlačilnih ladij G. A. Tomlisona, da bi se vrnili na delo in prepustili poravnavo spora novi konferenci. Vsled tega bo najbrže v nekaj dneh napovedana stavka delavcev na vlačilnih ladjach in pristaniških dežel.

Textile Council je naročil, svojemu tajniku, da naprosi tajnika Connecticut Federation of Labor J. Egana, da sporoči vsem članom organizacije, da podpirajo to stavko.

Generalna stavka v volneni industriji po vseh Združenih državah je napovedana na dan 2. julija.

SAMO NAZIJCEM PODERŽAJ — DOVOLJENO MEDNARODNI KRITIZIRATI

Goebbels je v Essenu obsojal von Papenov govor. — Von Papen ne pripada narodno-socijalistični stranki.

Berlin, Nemčija, 25. junija. — Minister za propagando in javno prosveto dr. Paul Joseph Goebbels in voditelj radikalnih nazijev je v svojem govoru v Essenu zopet obsojal govor podkancelerja von Papena v Marburgu.

Goebbels je odgovarjal na Papenovo zahtevo za svobodo govorov ter rekel, da imajo edinole narodni socialisti pravico kritizirati Hitlerjevo vlado.

Kot znano, von Papen ni v zvezi s Hitlerjevim gibanjem in je pristala skrajno reakcijonarne katoliške stranske centrale ter je stopil v Hitlerjev kabinet kot nedvremen. Vsled tega pa Goebbelsovem mnenju von Papen ni imel nikake pravice reči, da nazistička vlada tretjega cesarstva ni najboljša.

Moji stranki tovariši, — je zaklical Goebbels, — samo narodno-socijalistična stranka ima pravico kritizirati. Vsem drugim pa odrekam to pravico. Pravice kritiziranja se bo narodno-socijalistična stranka v obliki meri poslužila.

Smatram za napačno, ako bi bilo znote višjih razredov prinešeno pred javnost. Dovolj je, da razred, ki vsebuje te napake, sam razpravlja o njih. Oni pa, ki teh napak ne morejo odstraniti, niso ne govorje o njih.

Med svojim govorom je tudi rekpel Goebbels, da med delavstvom na načrtu nasprotnikov narodno-socijalistične stranke, temveč med visoko gospodo, ki vidi v narodnem socialistu samo mimogredeči čudež.

Važnosti teh oseb, — je rekpel Goebbels, — ni treba prečekati, ker nimajo priložnosti, da bi vplivali na narod. Mnogokrat je postal uradnik Franco-srbske banke v Beogradu. Prvi meseci zakona si bili zelo srečni, mato pa se je marsikaj izpremenilo. Naposled je Poderžaj začel službo v banki in s prihranki, ki sta jih imela oba, sta otvorila buffet. Posel je šel zelo dobro in lepo sta zaslužila. V kratkem času sta si prihranili 400,000 Din. Denar sta imela načrti v banki. Nekega lepega dne ga je Poderžaj, ne da bi ji kaj povedal, dvignil vse prihranke, prodal brez obveznosti tudi vsega vrednega. Obračun je izgledal, kot da se je odprlo nebo. Toda politika je zatemnila dneve, kajti Natalija je bila naklonjena Rusiji, Milan pa Avstriji. Poleg tega pa je Milan hodil za drugimi ženskami in Natalija je pobegnila s prestolom v Wiesbaden. Prince so ji kmalu skrivili v Milanu se je nato že njen zopet pobotal. Toda navzake temu je bil prisiljen odpovedati se prestolu.

V naslednjih letih je Natalija z brižnostjo spoznala, kako je njen sobarica Draga Mašin zapletla Aleksandra v svoje ljubezenske mreže. In sreča ji je skoro po-

nimi je po zaslugu svojega resnega obnašanja in dobrega obvladovanja angleškega jezika stopil v prijetljive odnose. Predstavljal se je za bivšega častnika, inženirja iz izumitosti.

Pred nekoliko mesecih se je vključil v Plymouth na parnik "Ille de France", ki vozi v Ameriko. Na tem parniku je bila tudi Miss Agnes Tuftersonova, ki je bila malo potovovala po Evropi in se potem vrnila v Cherbourg na parnik. Denar sta imela načrti v banki. Nekega lepega dne ga je Poderžaj, ne da bi ji kaj povedal, dvignil vse prihranke, prodal brez obveznosti tudi vsega vrednega. Obračun je izgledal, kot da se je odprlo nebo. Toda politika je zatemnila dneve, kajti Natalija je bila naklonjena Rusiji, Milan pa Avstriji. Poleg tega pa je Milan hodil za drugimi ženskami in Natalija je pobegnila s prestolom v Wiesbaden. Prince so ji kmalu skrivili v Milanu se je nato že njen zopet pobotal. Toda navzake temu je bil prisiljen odpovedati se prestolu.

Miss Tuftersonova je v svojem rodnu kraju zelo znamena oseba. Na neki tekmi v preteklem letu so jo izbrali za "najpamatnejšo žensko v državi Michigan" in ta naslov še nosi. Šteje štirideset leta. Ne pravijo o njej, da bi bila posebno lepa, a vsi jo nazivajo "divno žensko".

K temu izvajamo še, da je bil Ivan Poderžaj, o katerem poroča beogradska "Politika" sin mizirja Ivana Poderžaja, ki živi v Djakovu pri svojem sinu. Bil je baje rezervni kapitan ter ima enega brata duhovnika, drugega brata mizionarja, tretjega pa uradnika. Njegova sestra živi v Ljubljani.

Ivan Poderžaj se je pojavil pred nekoliko leti v Londonu in se načrnil v nekem penzionu. Sestran je z mnogimi osebami, s katerimi

PODERŽAJ — DOVOLJENO MEDNARODNI PUSTOLOVEC

Ivan Poderžaj, ki ga zasleduje londonska polija zaradi ženitvenih golufij, je zapustil v Beogradu svojo prvo ženo v največji bedi.

(Izvirno poročilo iz starega kraja)

PRED 24 LETI JE VSTOPILA V SAMOSTAN V PARIZU

Natalija je nevarno bolna. — Celo njeno življenje je bilo trpljenje. — Aleksander Obrenovič poročil njeno sobarico.

PARIZ, Francija, 25. junija. — Zdravstveno stanje bivše srbske kraljice Natalije se je tako poslabšalo, da je vsak čas pričakovati njene smrti.

Po njenem kratkem sijaju je bilo njeno celo življenje sama tragedija.

Predno je zbolela, je vsako jutro prihajala starja žena iz samostana Sionskih gospa v Rue Notre-Dame des Champs ter je šla v cerkev Notre-Dame k maši.

Običejno je v obliko iz leta 1910, toda za njo se ne ozirajo zasmehljivi pogledi, ker je preveč dostojanstvena, in vsi vedo, da je to 75 let starja srbska kraljica Natalija, ki jo je celo življenje zasledovala za usodo.

Pred 24 leti se je Natalija z dvema vozovoma prtljage pripravila pred samostan in potrka na vrata. S predmetom se je pogodila za stanovanje in hrano za celo življenje. Natalija je bila hči ruskega obrešča Kečko in romunske princeze Stutz. Ko jo je poročil tedanjemu srbskemu knezu, poznejšemu kralju Milanu Obrenoviču, je izgledala, kot da se ji je odprlo nebo. Toda politika je zatemnila dneve, kajti Natalija je bila naklonjena Rusiji, Milan pa Avstriji. Poleg tega pa je v obliko aeroplana se je zbolela, kar se je aeroplani zravnih letal z Drago poročili.

Vsi so mislili, da se ji bo omrzil um, toda v globokem zaupanju v Boga je premagala bolečina. Potovala je v Budimpešto, na Dunaj, v Wiesbaden in se je slednjem vtavila v Pariz, kjer je obračunala z življencem.

Natalija je pripravljena na smrt, kajti njeno življenje je bil pekel zadnjih 50 let.

NESREČA POSLANIKA BULLITTA

Aeroplan s poslanikom in pilotom je padel na tla. — Vála sta vsaki poškodbi.

Moskva, Rusija, 25. junija. — Douglasov aeroplan, s katerim sta vozila ameriški poslanik William C. Bullitt in ameriški vojaški atašej Thomas D. White, je padel v močvirje nedaleč od Ljeningradskega letališča. Aeroplan se je v zraku preobrnil in poslanik in pilot sta bila obrnjena z glavo navzdol, ker sta bila z jernim prizvazani k aeroplangu. Ni kdo izmed njiju ni bil kaj poškodovan.

Eno krilo aer

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Nakar, President

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
116 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Knjide	Za pol leta	\$3.50
Na celo leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na celo leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniti nedelj in praznikov.
Dopisni brez podpisa in osebnosti se ne uporabljajo. Denar naj se blagovoli
pošljati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi preglejte bivališče neznan, da hitrej najdemo naslovine.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3-3878

D'ANNUNZIO

Eden poglavitnih stebrov laške fašistične stranke je bil ob njeni ustanovitvi Gabrela D'Annunzio. V svojih mlajših letih je bil precej dober in plodovit pisatelj, po vojni je pa hotel postati junak. S podporo italijanske vlade je bil "zasedel" Reko ter je s svojo eskapado precej prišomogel, da je dobila Italija to pristanišče.

Ob začetku fašistične revolucije sta se borila D'Annunzio in Mussolini za prvenstvo. Mussolini je zmagal, D'Annunzio se je pa preselil k Gardskemu jezeru v vilu, ki jo je zaplenila italijanska vlada v domu nekoga nemškega profesorja.

V svojem novem domu je začel kazati žnake nenormalnosti. Oblečen je v frančiškansko kuto, streže mu pa dvanaest belo-oblečenih žensk. Poleg vile je v jezeru zasidrana stara bojna ladja, na krovu je pa velik top, s katerim se bo dal razstreliti v solnčni prahu, ko se mu bo približala ura.

Zdaj pričaja iz Italije značilno poročilo, da se je začel D'Annunzio zopet književno vdejstvovati. V debeli knjigi namerava opisati zanimive pse, knjige bo pa dodan dosta več o pasjenu lajanju.

Tozadovno brzovljavo je objavil prejšnji teden ugledni newyorskki dnevnik "Sun".

D'Annunzio je torej že prišel na psa. Upati je, da mu bo vkratkem sledil Mussolini s svojimi pristaši.

NEPOSTAVNO ŽGANJE

Vsi azneriški izdelovalci in prodajalci žganja so se globoko oddahnili, ko je zvezna vlada izjavila, da ne bo legalizirala štirideset milijonov galon žganja, ki je last butlegerjev in munšajnerjev.

Tozadeven predlog je bil zelo spretno zamišljen in stavljen. Po mnenju butlegerjev bi bila velika škoda, če bi bila ta pijača konfiscirana ali enostavno uničena, vsled česar so jo hoteli spraviti s primernim dobičkom v denar.

To žganje je bilo napravljeno v času, ko je bila fabrikacija žganja prepovedana. Po odpravi prohibicije spada v vrsto žganja, ki ga izdelujejo nelieenzirani žganjekuhinji in ni običajeno. Toda to bi se dalo popraviti in podvreči to robo davku.

V tem slučaju bi bila zavezna vlada za sto milijonov dolarjev na dobičku, državne in okrajne blagajne pa za kakšnih petdeset milijonov. Posredovalci bi zaslužili osemintrideset milijonov dolarjev, oziroma osemdeset centov pri galoni.

Ta ponudba bi bila za zvezne in državne oblasti precej vabliva. Stopetdeset milijonov dolarjev je v teh časih že lepa vsota, pa tudi cene žganju bi se znižale, ker bi ga bilo kar preko noči štirideset milijonov galon več na razpolago.

Toda predsednik Roosevelt je bil odločno proti ponudbi. Rekel je, da vlada nikakor ne more biti soudežena pri kaznivem dejanju.

Sedaj pa nastane vprašanje, kaj se bo zgodilo s tem žganjem. Brez dvoma bo prišlo v promet in bo prodano. Oblasti ga ne morejo zapleniti, kajti posredovalci so bili tako previdni, da niso povedali, kje se nahaja.

Udobni železniški vozovi.

Uprrava srednjeangleških železnic je uvedla nov dve. V prvem razredu so stene obložene z orehovo, v tretjem z mahagonino, povele za sedeže in ugodnosti so se odlikujejo s posebnim mino vožnjo. Merijo po 20 m. v dolžino, notranja oprema je raznovrstna, pri čemer se tretji razred le malo razlikuje od sедeli, tukaj so pokrita z linoleumom. V oddelku so rakeni stropni razsvetljave še štiri svetilke nad sedeži, tukaj so pokrita z linoleumom. V tretjem razredu je odprtih prostorij, prezračenje oskrbujejo ventilatorji ob strehi in namoteni na glave in imajo po eno vrat. V tretjem razredu pa je

Iz Slovenije.

Zaloigra na Mali planini.

Ljubljansko in kamniško javnost je pretresla vest o obupnem dejanju 20-letne Zlate Komidorjeve, hčerke trgovskega zastopnika s Starego trga 1 v Ljubljani. 11. junija popoldne je manjše po Kamniku šla žalostna novica, da si je na Mali planini končala življenje s strekom iz samokresa mlada ljubljancanka, ki je bila gori v družbi svojega zaročence. Izjude so kmalu doznali tudi podrobnosti.

Zlatka Komidorjeva, ki je bila uslužbena kot pisarniška moč v neki trgovini na Miklošičevi cesti, je imela že dlanča časa ljubljanske razmerje z Alfredom Pirhom iz Maribora, ki je sedaj služil kaderški rok v Novem Sadu. Od tam je prišel Alfred Pirh v Slovenijo na 10-dnevni dopust, ki ga je prekračil za več nego mesec dni, zaradi česar pa ga vojaška oblast zasedevala kot ubežnika. Skrival se je v Ljubljani in drugod ter se redno sestajal s svojo srčno ljubljeno zaročko.

Pretekli dni sta se spet sestala in se odpeljala v Kamnik, včasih pa krenila v planine. Že izlet sta se dogovorila z namenom, da se skupno poslovijo v planinski samoti od življenja. Alfred je zato vzel s seboj samokres. Načnala sta se na Mali planini v pastirški koči. S seboj sta imela že napisanih več pisem, ki sta jih napisovala na Zlatkino stenje, na njeneto in na Zlatkino prijateljejo v Kamniku. Pisema sta bila napisana v znani gostilni pri Korljanu v Stadovici, kjer sta se bila ustavila pred zadnjim pohodom na planino. V gostilni sta tudi puštila nahutnik in plašč.

Na Mali planini sta vztrajala zalojbljenca več dni. Med tem so pa kamniški orožniki že zaupno dozneli, da se skriva v planini vojaški begunci. V pondeljek 11. junija so se zatorjej pod vodstvom podnarednika Muhe podali v planine orožniki, da izsledi Pirha. To jih je res tudi uspelo. Kamalu po 15. uri so se pojavili v koči, kjer so preseutili oba zalojbljenca. Pirha so takoj uklenili. Zlata je ob tem prizornu le silno zakričala, posegla v svoj žep in potegnila samokes. Nastavila si ga je na desno senco in sprožila, preden je kdo mogel to preprečiti. Samtomevarno ranjeno dekle se je na mestu sesedlo in obležalo, izstopili so možgani. Orožniki so razburjeni nemudoma pozvali neke pastirje, da so napravili zasišno nosilnico, kamor so nato položili onesveščeno Zlato. Pirha, ki je bil popolnoma razdrojen in stralil so mato odstraili, ranjenko pa prenesli v dolino do Kričkevega poselstva, kjer so jo načudili na avto in jo v vsej naglici odpeljali v ljubljansko občino bolnico. Zdravniški so se takoj na vso more potrudili, da bi nesrečni mladenci rešili življenje. Vse prizadevanje pa je ostalo brezspečno. Zlatka je proti jutru izdihnila.

Orožniki so vsa pisama, ki sta jih imela zalojbljenca pri sebi, zapisnili in jih iznaločili sodišču. Eno je bilo nezaščiteno in je iz vseh: Oražniki so vsa pisana, ki sta jih imela zalojbljenec pri sebi, zapisnili in jih iznaločili sodišču. Eno je bilo nezaščiteno in je iz vseh:

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V. JUGOSLAVIJO	V ITALIJU
Za \$ 2.50 Din. 100	Za \$ 9.25 Lir. 100
\$ 5. Din. 200	\$ 17.00 Lir. 200
\$ 12.50 Din. 300	\$ 44 Lir. 500
\$ 11.75 Din. 500	\$ 57.50 Lir. 1000
\$ 22.75 Din. 1000	\$ 174 Lir. 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE
CENE PODVRSENE SPREMENI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgornj navedeno, boditi v dinarjih ali lirah dovoljamo še bolje pogoje.

REPLACEMENT IN AMERICAN DOLLARS
Za izplačilo \$ 20 morate poslati \$ 18.75

" " \$ 15.00 " " \$ 10.00
" " \$ 10.00 " " \$ 6.00
" " \$ 5.00 " " \$ 3.00

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25
" " \$ 60.00 " " \$ 61.25
" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 60.00 " " \$ 61.25

" " \$ 6

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LEONID ANDREJEV:

ZADNJI OBISK

S smrto v srem je čakal Sergej kram, umerjenim korakom v sobo in Golovin obiskoval svojih staršev. Že dejal: "Dober dan, Sergej!"

lo je ljubil očeta in mater, s katerimi je pred nekaj dnevi govoril, že stisnil roko mlademu možu in glasno rekel: "Dober dan, moj ljubi Sergej!"

Veliko mirnejje je mislil na smrt z vsemi malenkostmi, kakor na te bolestne trenutke. Kaj storiti? Kaj reči?

Najenostavnjeje in navadno dejanje, stisniti roko, objeti in reči: "Dober dan, oče!" se mu je zelo strašno in nesmiselno.

Ves dan, do hipa, ko so prišli medijal celo noč o tem, kako se bo starši, je korakal Sergej Golovin vedel pri obisku.

"Olajšati mu moramo zadnje ure in ne obtežiti," si je mislil oče in je preudarjal vsako besedo, vsakega kretnja.

Včasih se je zmešal in pozabitek, kaj namerava in jokal v kotu sobe na starem divamu.

Drugo jutro je razložil ženi, kateri naj se vede.

"Objem ga in molči. Drugega ničesar ne stori," ji je zabičil. "Goverila boš lahko pozneje... pozneje... toda prej molči. Nikakor ne govorji tekaj, ko si ga objeta... Zato, da ne zblebni kaj, cesar ne smet. Si razumela?"

"Da, da, Nikolaj Sergejevič... Razumela sem," je dejala mati.

"In ne jokaj! Bog obvaruj... Ne smet jokati... Bilo bi lahko njegova smrt, če bi jokala."

"In zakaj jočeš ti sam..."

"Tu lahko jočevas, toda pri njem ne. Ne pozabi tega!"

"Ne bom, Nikolaj Sergejevič." Vstopila sta v voz in sta se petila tihom, potreba in postara.

Sedeli so. Polkovnik je napravil resen obraz. Desna roka je počivala med dyvema gumbova njegovega plašča.

Sergej je sedel nekaj sekund, njegov pogled je občutan na zgubni menišči mater. Skočil je kvišku.

"Usedi se, usedi, moj ljubi Sergej!" je prosila mati.

"Usedi se, Sergej!" je ponovil oče.

Molčali so. Na materini ustnicah je trepetal bolesten smehljaj.

"Koliko smo se trudili zate, Sergej, koliko korakov smo napravili. Tvoj oče..."

"Bil je izgubljen trud, mamica!"

Sergej se ji je vrgel v objem.

Zadnje polkovnikove besede so bile: "Blagodovim te, ko odhajaš v smrt. Umri junaško, kot umričnik!"

In šla sta...

Ko so pripeljali Sergjeja nazaj v njegovo celico, se je vrgel na ležišče, z obrazom v steno... Vojakom ni treba vedeti, da joče...

Sergej je gledal skrbno osnaženo očetovo uniformo, ki je tako zelo dišala po bencinu, in si je mislil: "Nina več sluge, zato si je očistil suknjo sam. To je bilo najbrže danes zjutraj."

Naenkrat je vprašal: "In moja sestra... Kaj je z njo?" "Ninočka ne ve nčesar," je usoglo odgovorila mati.

Dostojanstveno je prekinil oče: "Zakaj lažeš? Brala je vse casopise, Sergej mora vedeti, da vse njegovi tjudje... nani mislijo."

Dalje ni mogel govoriti, zato je utihnil.

Naenkrat se je skrčil materin obraz; poteze so se spaciele, oči so postajale večje in pohajala ji je sapa.

"Ser... Ser... Ser... Sergjej..." je dejala, ne da bi se ji premikale ustnice. "Ser... gje!"

"Moja preljuba mamica..."

Polkovnik je skočil s stola. Tresel se in ne vedeč, kako grozen je bil v svoji smrtni bledoti, v svoji prisileni, obupani krepkosti, je rekel ženi: "Molč! Ne muci ga! To je njegova smrt! Ne muci ga!"

Nato je stopil korak nazaj in v taknili roko zopet v razporek s kuhinji.

Bil je miren, a le s silno voljo, ustnico pa so bile brez krvi. Glasno je vprašal: "Kdaj?"

"Jutri zjutraj," je odvrnil Sergjej.

Mati je gledala v tla in si grižla ustnice. In zdele se je, da je igovorila te besede, ne da bi odprla ust: "Nimočka mi je naročila, urj te, moj ljubi Sergej, namesto nje, objamem."

"Poljubi jo namesto mene."

"Da, seveda bom... Kvostovovit tudi pozdravljam."

"Kdo so ti? Ah, da!"

Polkovnik ga je prekinil: "Vzdigni se, mamica! Išti moramo."

Oba moža sta podpirala ženo, ki je bila skoro nezavestna.

"Reci mu: Zbogom! Blagoslov ga!"

Naredila je, kakor je rekel. Ko pa je nahalno poljubila sina in ga pokrivala, je stresla glavo in šepeta: "Ne... to ni..."

"Zbogom, Sergej!" je dejal oče.

Stisnila sta si roki in se poljubila.

"Ti...," je hotel govoriti Sergjej.

"Kaj neki?" je vprašal oče.

"Ne, ne tako... kako naj rečem?" je šepatala mati. Zopet je sedla in malo je manjkalo, da ni omahnila.

"Ti...," je spet začel Sergjej.

Njegov obraz je postal ozek in žalosten, oči so bile polne sož in skozi te blestevi kristale je videl poleg sebe bledo očetovo obliče.

"Oče, ti si hraber mož!"

"Kaj praviš, kaj praviš?" je začel polkovnik.

In potem, kakor da se je nekaj zlomilo v njem, je naslonil svojo glavo na sinove ramo in eden je vroče poljuboval lase, drugi pa kaznjenevo čepico.

"In jaz!!" je začel naenkrat

Knjige Vodnikove Družbe

Izhaja je SEDAJ narečito za prihodnjo leto. Narečno, ki znača SAMO —

\$1.—

Izhaja poljete nam, in kakor hitro bodo knjige izdale, jih dobite po pošti.

Ako želite tako dolgo, da knjige izdale, morate plačati znesek \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 ST., NEW YORK

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

168

— Nikakor ne! — je odgovorila Marjana. — Govorila sem o dveh ladjah. Drugo je rešila hladnokrvnost in odločnost potnikov. Kakor naša je tudi tista ladja peljala na Louisiano izgnanke. Na ladji je izbruhnil požar in ventlar so se vse rešili.

— Rešili! — so vzkliknile presenečene izgnanke.

— Da, rešili, kajti med izgnankami je bila ena, ki jo je bila privredila na pravo pot predstojnica Saltpetriere sestra Genowefa.

— Zaupajmo v rešitev! — je zaklicala ta spokornica svojim državicam, — in ta čas, ko si posadka na vse načine prizadeva rešiti nas, prosimo boga, da nas reši vsaj naše duše, če že moramo umrijeti.

In ker so bile pogumne in mirne, so uše smrti. No, če bi zadela taka nesreča nas — kaj bi storile?

— Kar so storile junaške žene na drugi ladji! — je vzkliknula ena izmed izgnank.

— Ali bi bile dovolj pogume, ali bi mogli ohraniti mirno kri? — je vprašala Marjana. Da, da! — so odgovorile vse v en glas.

Marjana si je globoko oddahlila.

Treba je pridobiti na času, ki je dejal povelnik, a med njenim pripovedovanjem je minilo že precej časa.

V Marjani se je že oglašalo upanje, da bo mogla v odločilnem trenutku obvladati strah in grozo, ki se bi nedvomno polotila njenih družic.

Toda baš tisti hip se je začul s krova silen trušč. Bila je mešanica krikov, kletov, nagnih korakov in ropot težkih vrvi, ki so jih vlekli mornarji po krovu. Vmes so se pa slišali klici častnikov, ki so mornarji sprejemali njihov povelenja z obupnimi krikami.

Po prvih trenutkih groze, ki jih je prikovala k tlu, so planile vse izgnanke k stopnicam, kjer so se začele prerivati in obdelavati s komolej, da bi čim prej prišle do vrat, a vratu so bila še vedno zaklenjena.

Marjana je skočila naprej in zastavila svojim družicam pot. In stoječ na prvi stopnici, je zaklicala plamtečih oči:

— Stojte! stojte! Spomnite se obljube, ki ste mi jo prav kar dale. Če bi nam pretila nevarnost, ste dejale, bi storile isto, kar so storile junaške žene na goreči ladji.

No torej, da! nevarnost nam preti. Toda me jo lahko preprečimo, če ohramimo mirno kri. In zato vam zdaj zopet kličem:

Na kolena, sestre, na kolena, in ta čas, ko si bo posadka prizadevala rešiti nas, molimo, da nam priskoči nebo na pomoč, ali pa da reši bog vsaj naše duše, če je nam že usojeni umreti.

Marjana je bila vsa izpremenjena. Bivša postopačeva ljubica je stala ponosno vzravnanata v plamtečih oči, podobna svetnici.

Vse izgnanke so presenečeno obstale pri pogledu na njo; in še tistim redkim, ki so hoteli ugovarjati, je zamrla beseda odporna ustih.

Toda Marjana je komaj izgovorila svarilne besede, ko je naenkrat zadrhtela po vsem telusu.

Pod nogami je zaslišala prasketanje ognja. In skozi špranjo med dvema stopnicama se je pokadilo.

Konec je bilo njegovega posredovanja. Še trenutek in dim se privali v medkrov, a posledica bo nepopisna panika. Kaj storiti?

Poveljnički je dejal: Treba je pridobiti na času... In tako je stopila Marjana z obema nogama na šprano, ki se je skozi njo prvič pokadilo.

Hotela je še govoriti, toda pod nogami ji je postajalo vedno bolj vroče.

— Treba je pridobiti na času, — je ponavljala tisto, ne da bi trenila z očmi. In še ko je v mislih sama obupala nad možnostjo rešitve, je mirila in tokazila svoje zbegane tovarišice.

Že je začutila na stopalih tudi skelečno bolečino. Toda z nevarnostjo je rasel njen pogum. Zatajila je bolečino in vzpodbjala svoje družice k pogumu.

Kar je nastal na krovu silen trušč. Obupni krik mornarjev so se slišali celo v medkrov.

Izgnanke so odgovorile z enakimi krikami. To pot ni bilo mogoče niti misliti na to, da jih zadržala.

Marjana je še vedno molča prenašala bolečine na opečenih stopalih; kar je puhi

nov oblak dima skozi špranjo in napolnil medkrov.

Nepopisna panika se je polotila izgnanki; nesrečnice so se dobro zavedale, da so zaprete v kletki, ki se lahko vsak čas vname, a izhoda niso videle iz nje.

Kar so planile vse k vratom, da bi jih vložile. Močnejše so brezobzirno pehale šibkeje od vrat, a če je katera padla, so jo kar počudile.

Naenkrat so se pa proti pričakovanju vratata sama odprla.

Ko mu je bila Marjana obljubila, da bo zadržala zbegauost in strah svojih družic, je poročnik takoj odhitel na dno ladje, kjer je ogenj počasi toda neizprosno požiral ladjo.

Prišedši na kraj, kjer so mornarji neumorno gasili ogenj, je zvedel, da ga še vedno niso omekili, kakor so upali.

Ladja je bila stara in izsušena tako, da je les zelo rad goreč; ogenj je kmalu objel vse spodnje ogrodje.

V takem položaju ni bilo mnogo upanja na omejitev požara, tem manj, ker ognja ni bilo mogoče gasiti v vsem njegovem obsegu, kakor na suhem.

Poročnik je na prvi pogled spoznal vso resnost nevarnosti. Na vsak način je bilo treba poskušeti, da bi ogenj ne prišel do smodnika. Toda kako zadržati ogenj, ki je bil morda zajel vse ogrodje, da ne pride tudi do tega nevarnega kraja. Treba se je bilo nemudoma odločiti.

Samo poročnik je mogel dajati povelja, ki so mu zdale potrebu za rešitev življenja. Težka odgovornost je ležala na mladem častniku, ki je njegov pogum gotovo prekašal njegovo izkušenost.

Tako v začetku je že mislil na to, da bodo morda prisiljeni zapustiti ladjo, če je ne bo mogoče rešiti. Za ta primer je bil že dal potrebna navodila mornarjem in dve mačnikoma. Ti so bili z vsem potre

BUKOV GOZD

ROMAN IZ ZIVLJENJA
Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

14

Lolo Wagnerjeva se z zaničljivim pogledom ozira na obo. Vela je, da je Juta Honek tako zavrnila, toda obenem jo jezi, da je tako občutljiva.

— Kaj takega se morajo taki ljudje odvaditi. Mora biti še vesela, da je dobila sto kron več, — si misli.

Glasno pa pravi:

— Vidite, gospod Honek, to imate sedaj za vašo dobro voljo. Gospoški Falkner vam celo ponuja provizijo.

S tem je hotela doseči, da bi se Honek na Juto jezik. Toda ko maj sliši njene besede. Njegov pogled, ki je trdno bil vprt na bledi, pomeni Jutin obraz, postane mehkejši.

— Prosim vas za odpuščanje, milostljiva gospica, in vam hočem obenem pojasniti zmoto. Ne da bi vam preskrbel kak dobiček, sem postavil višjo ceno, temveč samo kot svetovalec gospe Wagnerjeve, ki bi prav gotovo ne bi odpustila, ako ji ne bi razdelil prave vrednosti slike in bi vam bila zato za njo premalo plačala. Torej prosim, da mi oprostite, da sem posegel v to zadevo.

Honek govorji tako meliko, da pozabi Juta na ves ponos. Za trenutek se gorko zasveti v njenih lepih očeh in lica ji zardijo.

— Vam se moram zahvaliti, ker sem navezana na izkušnje svojega dela. Za mene je sto kron velika vsota. Toda sedaj mi dovolite, da vam podarim to sličico, kajti za mene v resnicu nima nikake vrednosti in za njo ne morem zahtevati nikake cene.

Honek zmanjka z glavo.

— Kot dario! — ne! S tem ste imeli delo in zdelo bi se mi, da sem vam kaj ukradel. Toda poslužiti se hočem vaše dobrotnljivosti ter vas kot dober trgovec prositi za zmerno ceno.

Juta se nekoliko nasmeje.

— Tedaj bom stavila predlog, ki bo zadovoljil obo. S tem de narjem, ki ga hočete izdati za to podobo, napravite kakemu revnu otroku božično veselje.

Honek ji vesel prikima.

— Imenitno! In takoj sva obo iz zadrege. Vi ste zadovoljni in jaz tudi. In prvi otrok, ki ga bom videl lažnih oči, bo prav vesel in srečen. Povedal mu bom, da je gospica Falkner njegova dobrotnica.

Juta vzame kos papirja, da bi podobno izvila.

— To bi bila potvrdba resnice, gospod Honek. Dobrotnik boste vi, — pravi z nasmehom, ki ga popolnoma očara.

— Mislim, da bo otroku popolnoma vseeno, samo da dobi kakko darilo, — pravi Lolo pikro. Jezilo jo je, da se je toliko časa spuščal z Juto v pogovor, za njo pa se je komaj zmenil.

In v dolgočasu se ozira po sobi.

— Ali stanujete prav sami? — vpraša Juta.

— Ne, milostljiva gospa; živim skupaj s svojo materjo. Pa je zelo bojna — ima srčno napako in zato ji ni mogoče pozdraviti go spode.

Lolo jo pogleda.

— Tako! Tudi vasi oče ni več živ?

— Ne.

— Kaj pa je bil vaš gospod oče, ako smem vprašati?

— Vladni ejetnik, — odgovori Juta kratko. To izprševanje jo je zelo živilo.

— Ali imate še kako sestro, ali brata? — vprašuje lepa žena daje, čemur se Honek zelo čudi. Svojega pogleda ni mogel umakniti z Jutinega bledega obraza. Sedaj pa zagleda, kako ji naenkrat šine rdečevi v lica.

— Da, — imam še sestro, — odvrne Juta z veliko težavo. In Honek opazi, da se je od trepalnice odločila velika solza, in je glosno kanila na papir, v katerega je zavilnil podobo.

Honek se strese. Komu je veljala ta solza? Zakaj joka? Samo zato, ker jo je gospo Lolo tako neolikano izprševala o njenih razmerah in je s tem razčitala njen ponos?

Toda Juta se ima zopet v popolni oblasti. Honeku izroči zavitek in sam sili k odhodu, da bi gospoj Wagnerjevi preprečil nadaljnje izprševanje.

Gospa Wagner se poslovni manj ljubezljivo, kot je bila pri prihodu. Honek se Juti spoštljivo prikloni ter jo pogleda, kot bi jo hotel prošiti, da odpusti gospoj Loli njeni neolikanosti. Njegov gorki, preseči pogled ji seže do srca in čuti se tako zmedeno, da je bila vesela, ko so se enkrat za obema zaprla vrata.

Nekaj časa obstane z zaprtimi očmi in krčevito sklenjenimi rokami. Nato pa naglo gre proti oknu ter pogleda na ulico. Avtomobil gospo Wagnerjeve je stal pred vrati. Ravnava je prišla iz hiše in takoj za njo Gustav Honek. Ulijedno ji pomaga stopiti v avtomobil, toda sam ne vstopi Juta je opazila, da je to povabilo z ujedno krenjanju odklonil.

Z globokim vzduškom stopi Juta od okna. V njenem srcu je bilo tihovo veselje, ker se Gustav Honek ni odpeljal z lepo gospo Lolo. Toda takoj na ležijo temne senece na njen obraz. Zopet je bila sama s svojo bolečino, svojimi skrbnimi in žalostjo. Nekaj časa gleda pred se. — Mati te bo čakala, — šepeče sama sebi.

Z roko potegne preko čela, kot bi hotela prepoditi vse, kar jo je mučilo. S prijaznim nasmehom je moralno stopiti pred svojo mato. O, kaj jo je vneljal ta nasmej.

Ko stopi v sobo, jo mati z veliko radovednostjo pogleda.

— Torej, Juta? Ali je bila gospoj Wagnerjevi kakšna slika všeč?

— Eno je kupila — idilo s pajčolanom in vrtnicami. In pomisli sam, tristo kron sem dobila za njo.

Mati sklene roke.

— Tristo kron! O, moj Bog, kolika sreča! Ali se veseliš tega, Juta?

— Da, mati, to si pač moreš misliti.

— Pa kje si dobila tak pogum, da si toliko zahtevala?

Juta v zadregi vzdiham.

— O, mati, saj se nisem miti upala. Zahtevala sem dvesto kron in le to se mi je zdelo preveč.

Sede poleg matere in ji obširno pripoveduje o obisku gospo Wagnerjeve in Gustava (Homeka).

Mati se oprime imena mladega moža.

— Rada bi bivala ako je sorodnik Honeka, s katerim je bila poročena tetka Lavra.

— Tega ti ne morem povedati.

— Ali ga ne bi mogla vprašati?

— Nisem imela priložnosti. Sicer pa — kaj nam za to mar?

— Po teti Lavri smo, četudi od daleč, Honekovi sorodniki.

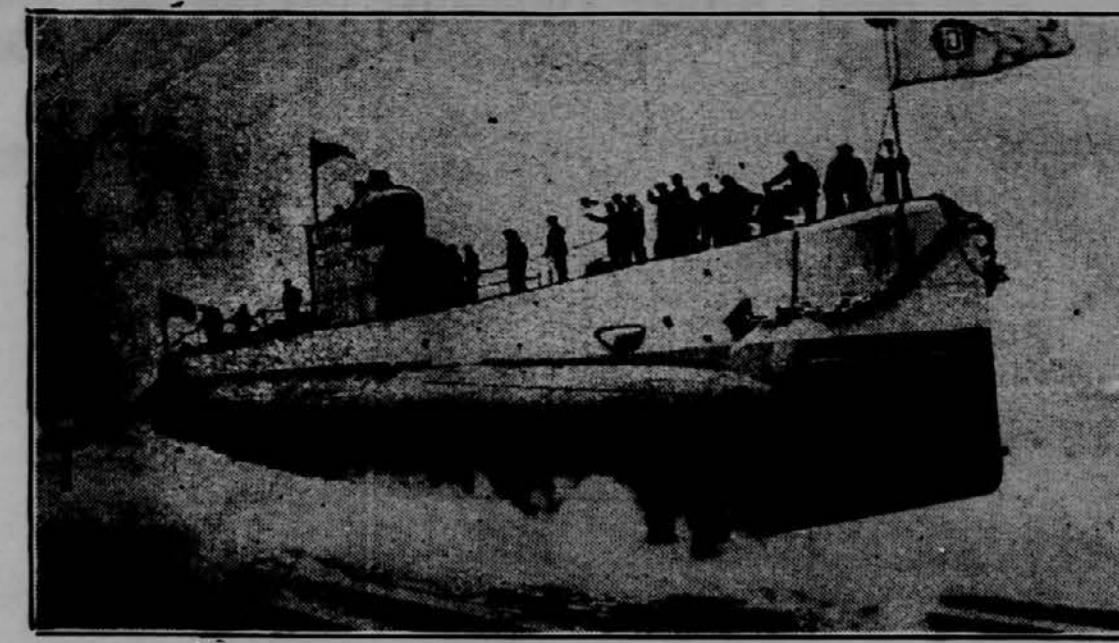
Juta se sneje nad materino vnetostjo.

— Mati, tetka Lavra nam še konaj dovoli, da smo že v sorodu, še manj pa z njenimi možem.

— Toda Lavra in jaz smo sestrični; njeni mati in moj oče sta bila brat in sestra.

(Dalje prihodnjič.)

NOVI PORTUGALSKI SUBMARIN

Na sliki je novi portugalski submarin "Golfino", ki je bil zgrajen v Angliji za portugalsko vojsko mornarico. Ima 870 ton, vozi po 16 milij na uro, ima šest cevi za spuščanje torped in en top.

NAJBOLJ ZDRAV KRAJ NA SVETU

Ljudje, ki žive na Tristantu da Cunha, angleškemu otoku med Južno Ameriko in rtom Dobre naide (Afrika), imajo to, kar išče civilizacija — zdravje, ne da bi se držali civiliziranih teorij.

Douglas M. Gane je spisal o tej naseljini zanimivo kužigo, "Tristan da Cunha", ki je izšla v London. To ozemlje je naselil William Glass leta 1817.

Zgodovina otoka je bogata na brodomilih in junasih rešitvah. Ladje neštetičnih narodov je vrglo na obalo tega otoka in zato si je veliko tistih, ki so brodomil prevideli, napravil dom na njem.

Ponovno so že skušali razpustiti to občino. Otočanom so ponujali brezplačno vožnjo v Južno Afriko, vrh tega vsakemu še nekaj zemlje in finančno pomoč, a vse to so odškoni in rajši ostali na otoku.

Načrtnost Tristancev je zelo visoko, izobrazbe, t. j. šolske izobražbe pa sploh nimajo.

Ti širokopleci, grbni živali ljudje so zelo zadovoljni. Dasi se ženijo med seboj, se fizično ne poslabšajo. Od početka otoka pa do 1853 je bilo samo šest smrti. Umrl so trije možje in trije otroci.

Sedanjih prebivalcev je sto tri in šestdeset.

Vsi zdravniki, ki so obiskali ta otok, so izjavili, da ni bolj zdravega kraja, kakor je Tristan da Cunha. V januarju 1932 so trije pomorski zdravniki in en zdravnik te otočane temeljito.

Stari mož se je pa pritoževal nad mestnim hrupom in vrvežem, nad težko obliko in prepogostimi obedi. Prepričan je bil, da se pod takimi pogoji ne more dolgo živeti.

Stari mož se je pa pritoževal nad mestnim hrupom in vrvežem, nad težko obliko in prepogostimi obedi. Prepričan je bil, da se pod takimi pogoji ne more dolgo živeti.

— Pred dvema letoma je vzel s seboj danski popotnik, Knut Andersen, dva človeka te občine, starega moža in dvajsetletnega fanta.

Zadnji je bil lep, zdrav človek, 1,80 m visok in je tehtal osmdeset kilogramov. Z mestnim življem se je omajalo njegovo zdravje. Prej je bil vajen jesti že ob štirih zjutraj, čez dan je jedel samo ribe in še za večerjo kaj drugega. V mestu ni imel nobene teka.

Stari mož se je pa pritoževal nad mestnim hrupom in vrvežem, nad težko obliko in prepogostimi obedi. Prepričan je bil, da se pod takimi pogoji ne more dolgo živeti.

— V soboto 23. junija sta se v Clevelandu poročila Jerry Mohar, ml. in Florence Javner. Ženini jesin prav dobro poznane družine Jerry Mohar, ki imajo govitino na 629 St. Clair Ave., nevesta je pa češkega rodu.

— Pred enim tednom je bil v Clevelandu od avtomobila zadež Ludvik Marsch. Zlomilo mu je nogi.

Nanagloma je preminula v Clevelandu, Frances Banich, rojena Lindic. Pokojna je bila doma iz vasi Streleč pri Beli Cerkvi na Dolnjem Savinju, starca 43 let ter je bivala v Ameriki nad 25 let. Bila je članica društva Kraljev Miru, št. 24 SDZ in podpornega v pevskega društva Zvon. V Clevelandu zapušča brata John Lindic, rejenko Frances Putich, tri bračne in eno sestrično, v starem kraju pa tri sestre in dva brata.

— V Chicago je preminil šestletni sinček družine Joseph in Anna Ursich.

— Poročili so se v Ely, Minn.: Mary Kovach z L. Mishmash; Mary Shipley z Frank Bachar; Angela Champa z John Grushek; Angela je hčerka glavnega blagajnika JSKJ.; Frances Korent z Tony Cerar ter Nick Popovich z Lorax Johnson.

Še več slovenskih parov je na oklepih.

Umrli so: Po dva tedna mučni bolezni Frank Močnik, rodom od Celja na Štajerskem, star 53 let. Zapušča ženo in 3 sinove; po tridnevni bolezni Karolina Strukelj, starca 48 let, doma iz Ribnica; zapušča moža in 5 otrok; Janez Vidic, doma nekje od Ambrusa; same.

— V Croweburg, Kansas, je umrl rojak Ignac Ozebek, star 49 let, doma iz St. Vidike gore na Primorskem. V Ameriki je bil 20 let in zapušča ženo in tri otroke.

— V Edisonu, Kansas, je umrl P. Boje, star 60 let, doma iz Drenovske Griča na Gorenjskem. V Ameriki je bil 33 let in zapušča ženo in pet otrok.

— V Edisonsu, Kansas, je umrl P. Boje, star 60 let, doma iz Drenovske Griča na Gorenjskem. V Ameriki je bil 33 let in zapušča ženo in pet otrok.

**SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)**

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

116 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

PISITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJAVAHLILA ZA PO-

TCVANJE

7. Junija:
Aquitania v Cherbourg
New York v Hamburg
Olympic v Cherbourg

8. Junija:
Saturnus v Trat

9. Junija:
Statendam v Boulogne

10. Junija:
Paris v Havre
Bremen v Bremen
Leviathan v Cherbourg

11. Junija:
Lafayette v Havre
Albert Ballin v Hamburg

12. Junija:
Washington v Havre

13. Junija:
Berengaria v Cherbourg

14. Junija:
Majestic v Cherbourg

15. Junija:
Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
Europa v Bremen

16. Junija:
Deutschland v Hamburg

17. Junija:
Olympic v Cherbourg